

χωρίς άλλο να σκοτώσης την τίγρι μας. "Ε, λοιπόν, πήγαινε να τη θρής, πήγαινε να τη θρής, και σου υπόσχομαι ν' αγοράσω τὰ μουστάκια της σε μιά τιμή που δεν σου πρόσφεραν ποτέ ως τώρα γι' αυτού του είδους τὰ φυλαχτά.

Ξαναγύρισα στην καλύβα του άρχηγού, θυσιμένος στις σκέψεις μου. Μπορούσε τάχα να υπάρχει, έπειτ' απ' όλ' αυτά, καμμιά σχέση μεταξύ του μάγου και της τίγρεως;

Αποφάσισα ωστόσο να επιβλέπω τὸ μάγο Φό-Τά και μόλις νόχτωσε, με την καρμπίνα μου στο χέρι, πήγα και κρύφτηκα σ' ένα σίδεντρο που ήταν ακριβώς απέναντι στην καλύβα του γέρου.

Σε λίγο μιά συναυλία από ούρλιάσματα άκούστηκε από τους σκύλους που τριγύριζαν στην αυλή της. Τέντωσα τὰ μάτια μου και διέκρινα έξαφνα ένα πλάσμα παράξενο που βγήκε από την καλύβα κι' άμέσως κατόπιν άκουσα τὰ σκαλοπάτια της να τρίζουν. "Επειτα από μιά στιγμή η πόρτα του φράχτη άνοιξε άθόρυβα και η άλλόκοτη σιλουέττα γλύστρησε στο δρόμο.

Την ίδια στιγμή, τὸ φεγγάρι άνέτειλε και είδα τότε πώς η σιλουέττα αυτή ήταν ένα μεγάλο ζώο.

Είδα κατόπιν τὸ ζώο να παίρνη τὸ δρόμο της ζούγκλας, και τὸ άφησα να προχωρήσει λίγο πριν τὸ παρακολουθήσω.

Κάθε τόσο, τὸ έχανα για μιά μακρὰ στιγμή απ' τὰ μάτια μου. "Αναψα τὸ ηλεκτρικό μου φανάρι και τὸ έστρεψα πρὸς τὴν γῆ για να δῶ, από τὰ ίχνη που άφηνε, με ποιὸν είδους ζῶο είχα να κάνω.

Θὰ τὸ πιστέψης, φίλε μου, δεν υπήρχε κανένα ίχνος.

Κι' έξαφνα έχασα τὸ ζῶο όριστικά, αὐτὴ τὴ φορά, απ' τὰ μάτια μου.

Τί να έκανα; "Επρεπε να γυρίσω πίσω...

Μὰ μόλις πήρα τὸ δρόμο της έπιστροφῆς, στάθηκα και γύρισα τὸ κεφάλι μου απότομα. Είχα τὴν εντύπωση ότι κάποιος με παρακολουθεῖ. Δεν ήμουν πειὰ ἐγὼ που κυνηγοῦσα τὴν τίγρι, η τίγρις κυνηγοῦσε έμένα. "Ωστόσο, γιατί αὐτὴ η τελευταία δεν είχε αφήσει άποτυπώματα;

Γλύστρησα μέσα στὰ δεντρα και περιμένα.

Μερικὲς στιγμὲς πέρασαν κι' έξαφνα παρουσιάστηκε τὸ θηρίο. "Ήταν η πιὸ φανταστικὴ τίγρις που είδα σ' ὅλη μου τὴ ζωῆ. Περπατοῦσε στὰ πσινά της πόδια και άντὶ να με παρακολουθῆ μυρίζοντας τὰ ίχνη μου, κουνούσε τὸ κεφάλι της δεξιά κι' άριστερά και φαινόταν να με ζητάη κάτω από τὰ δέντρα.

Δεν τρομάζω εύκολα, μὰ ὁμολογῶ ότι εκείνη τὴ στιγμή ένας φριχτὸς τρόμος με παρέλυσε κι' έκανε να τρέμουν ὅλα μου τὰ μέλη. Η τίγρις θρισκόταν απέναντί μου, ὀρθια, με τὸ κεφάλι της γυρισμένο πρὸς τὸ μέρος μου.

"Άκουσα τότε ένα θόρυβο άλλόκοτο σαν κάποιος να είχε άγγίξει μιά χορδὴ άρπας και τὸν θόρυβο αὐτὸν άκολούθησε κάτι σαν σφύριγμα.

Σε παρόμοιες περιστάσεις ενεργεῖ κανεὶς χωρίς να σκεφθῆ. Σε μισὸ δευτερόλεπτο, στήριξα τὴν καρμπίνα μου στὸν ὤμο μου, σημάδεψα στὴν καρδιά τὸ άλλόκοτο ζῶο κι' έρριξα, κάνοντας συγχρόνως ένα πήδημα στο πλάι. Μὰ χτύπησα ἔτσι δυνατὰ τὸ μέτωπό μου σ' ένα χοντρὸ κλαδί και ὁ τελευταίος θόρυβος που χτύπησε στ' αὐτιά μου πριν χάσω τὴν αίσθήσει μου, ήταν ένα μούγκρισμα που έσβυσε μέσα στὴ σιωπὴ τῆς νύχτας.

"Όταν συνήλθα, ήμουν ξαπλωμένος στο έδαφος, με τὴν καρμπίνα μου πλάι και άπλήγματος.

"Επρεπε νάχω σκοτώσει τὸ ζῶο, είτε τίγρις ήταν η ὄχι.

Σηκώθηκα μ' ένα πήδημα κι' άναζήτησα τὸ πτώμα τὸ θύματός μου. Δεν ανακάλυψα τίποτε, οὔτε πτώμα,

οὔτε άποτυπώματα, μὰ είδα καρφωμένο στὸν κορμὸ ενός δέντρου, ένα θέλος με σιδερένια αἰχμή.

Πήρα τὸ ὄπλο μου, καθὼς και τὸ θέλος, και ξαναπήρα τὸ δρόμο του χωριού, με τὴν άπόφασιν να κάνω στὸν μάγο τὴν άλλη μέρα μιά καινούργια έπίσκεψιν και να τὸν έξαναγκάσω να μου διαφωτίσει ὅλ' αὐτὰ τὰ μυστήρια.

Μὰ ἐνῶ περνοῦσα, μπροστὰ στὴν καλύβα του μάγου Φό-Τά, ὑψώνοντας σε κάποια στιγμή τυχαία τὰ βλέμματά μου πρὸς τὸν οὐρανὸ, είδα μιά μεγάλη γλώσσα φωτιᾶς να ξεπετιέται από τὴ στέγη της.

"Η καλύβα καιγόταν.

"Άρχισα να φωνάζω ὅσο πιὸ δυνατὰ μπορούσα και σε λίγο μου άπάντησαν από τὸ χωριό.

Με τὸ κοντάκι του ὄπλου μου, σώριασα καταγῆς τὴν πόρτα του φράχτη, μὰ καθὼς έκανα να μπῶ μέσα, μ' έρριξαν σχεδὸν κάτω ένα κοπάδι σκυλιὰ που έφευγαν ζετρελλαμένα από τὴ φωτιά.

Πριν να φτάσουν οἱ χωρικοὶ, η καλύβα που ήταν από μπαμποῦ και κλαδιά, καιγόταν ὀλόκληρη. "Επειτα τὸ πᾶνωμα κατέρρευσε απ' τοὺς πασσάλους που τὸ στηρίζαν και συγχρόνως ένας άπανθρακωμένος ὄγκος, ένα ανθρώπινο σῶμα, σωριάστηκε κάτω στὴ γῆ.

Προστατεύοντας τὰ μάτια μου με τὸ ένα μου χέρι, προχώρησα πρὸς τὰ φλεγόμενα έρείπια και τράθηξα τὸ πτώμα. "Ήταν τὸ πτώμα του μάγου. Ὁ θάνατός του δεν ὠφείλετο

στὴν άσφυξία γιατί είχε στο στήθος μιά μεγάλη πληγὴ από σφαίρα. Πρόσεξα επίσης ότι φοροῦσε μπότες από πετοὶ σκύλου, τῶν ὁποίων τὸ χνουδωτὸ μέρος ήταν γυρισμένο απ' έξω.

Τὴν άλλη μέρα, θρήκα στὰ άποκαΐδια τρία ένδιαφέροντα πράγματα: "Εν πρώτοις τὸ κράνος μιάς πελωρίας τίγρεως, έπειτα νύχια χαλύβδινα, στὰ ὁποία κρεμόντουσαν ακόμα σάρκες και τέλος ένα τόξο...

— "Ωστε, διέκοψα τὸ φίλο μου, ὁ μάγος ὁ ίδιος...

— ...έκανε τὴν τίγριν με συμπλήρωσε ὁ Τόμ. Ναι, αὐτὸς ήταν. Ντυμένος με τὴν δορὰ μιάς τίγρεως, σκότωνε τὰ θύματά του με τὴ βοήθεια του τόξου του και τὰ κατασπάραζε με τὰ σιδερένια νύχια του, ἔτσι που να άποδίδουν τὰ ἐγκλήματά του σε μιά τίγριν - φάντασμα...

Φυσικά, η μπότες από πετοὶ σκύλου που φοροῦσε, δεν άφηναν κανένα ίχνος.

"Η σφαίρα μου έθεσε τέρμα στὴ σταδιοδρομία

του παμπόνηρου γέρου και, ὑποθέτω ότι, θανάσιμα πληγωμένος, σύρθηκε ὡς τὴν καλύβα του, στὴν ὁποία έβαλε φωτιά μόνος του για να μὴ μάθη κανεὶς ποτέ τὸ μυστήριό της ζωῆς του.

Σ. ΡΟΜΠΕΡΤΣΟΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

"Αχ, σιγαλοπερπάτητη και χαμηλοβλεπούσα, αν είχες λίγα πείσματα, διπλά θὰ σ' άγαπούσα.

"Άσπρη, στρογγυλοπρόσωπη και ροδομαγουλάτη, τὴν πέτρα σκίζεις, κανεὶς δυὸ με τὸ δικό σου μάτι.

"Άγαπημένο μου πουλι, πείσματα μὴ (μου κάνης, έχω στενάχωρη καρδιά, πεθαίνω και (με χάνεις.

Ξύπνα ζαφεῖρι και ρουμπι κι' άφρὸς (του άδαμάντου, πούχω δυὸ λόγια να σου πῶ του πα-(ραπονεμάτου.

"Η τίγρις θρισκόταν απέναντί μου...

ΜΟΝΟΝ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ἀγοράζει, εις ἀπολύτως ίκανοποιητικὰς τιμὰς, παλαιὰ βιβλία, έφημερίδας και περιοδικὰ, πρὸ του 1900, διάφορα φυλλάδια, παλιὰς φωτογραφίες, εικόνες, έγγραφα κτλ. κτλ. Πληροφορία: Γραφεῖα «Μπουκέτο», Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5, Κήπος Κλαυθμῶνος, 8-9 μ. μ. καθ' ἐκάστην και τὰς Κυριακάς.